

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci stěžovatele **S. L.**, zastoupeného JUDr. Eugenem Zálišem, advokátem se sídlem v Českých Budějovicích, Rudolfovská 34, za účasti **Celního ředitelství České Budějovice**, se sídlem v Českých Budějovicích, Kasárenská 6, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 7. 2007, č. j. 10 Ca 61/2007 - 19, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Celního ředitelství České Budějovice (dále jen „žalovaný“) ze dne 2. 2. 2007, č. j. 6731/06-0301-21, jímž bylo změněno rozhodnutí Celního úřadu Strakonice ze dne 7. 9. 2006, č. j. 6208/06-0367-021, dodatečný platební výměr na clo a na daň z přidané hodnoty z dovezeného osobního automobilu BMW X5, č. k. x, a to tak, že částka dodatečně doměřeného cla byla zvýšena z 226 455 Kč na 227 054 Kč a částka dodatečně doměřené daně z přidané hodnoty byla zvýšena z 49 820 Kč na 50 722 Kč. Současně stěžovatel navrhuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že výkon shora citovaného rozhodnutí žalovaného by pro něho měl za následek nenahraditelnou újmu z důvodu, že by byl postižen jeho majetek. V této souvislosti rovněž vyjadřuje názor, že přiznání odkladného účinku se nedotkne práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikovaném na www.nssoud.cz, a to tak, že nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

V této věci stěžovatel poukazuje na skutečnost, že výkon rozhodnutí žalovaného by pro něho znamenal postižení majetku, avšak toto své tvrzení již nijak dále neupřesňuje ani nedokládá. Daný odkaz na postižení majetku proto není způsobilý prokázat hrozbu nenahraditelné újmy; podle názoru Nejvyššího správního soudu totiž takovou hrozbu neosvědčuje samo o sobě jakékoliv postižení majetku (a případné finanční potíže z toho plynoucí) bez uvedení dalších skutečností.

Návrhu na přiznání odkladného účinku by bylo možno vyhovět pouze na základě řádně odůvodněné žádosti, tedy pokud by stěžovatel zcela individualizovaně svými tvrzeními obsahově naplnil právní pojem nenahraditelné újmy. Typicky se tak stane uvedením konkrétních práv a chráněných zájmů, které by výkonem rozhodnutí byly trvale dotčeny. Přitom (jak je již výše uvedeno) důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou závislé na osobě a situaci stěžovatele a takto individuálně je také soud povinen je posoudit. Pokud ovšem stěžovatel v projednávané věci odůvodňuje svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouhým tvrzením hrozby postižení svého majetku bez jakékoli bližší konkretizace, není možno toto tvrzení považovat za relevantní a především ani za dostatečné pro posouzení vzniku nenahraditelné újmy, jakožto základní podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud tak na základě výše uvedených úvah dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Proto jeho návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. listopadu 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu